

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на четвърти юни
през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА
в присъствието на прокурора п. Б. Б.
като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20246000600019 по описа за 2024 година
образувано по жалба на подсъдимата К. С. П. от Военна академия „.....“ против присъда
№ 9/14.12.2023 година по нохд № 56/2023 година на Военен съд – С..

Производството е по реда на чл. 327 от НПК.

С обжалваната присъда състав на Военен съд – С. е признал подсъдимата К. П. за
виновна в това, че за времето от 27.06.2022 година до 26.08.2022 година при продължавано
престъпление и в условията на домашно насилие на два пъти в град С. причинила на Г.И.Д.
леки телесни повреди без разстройство на здравето, изразяващи се в болки и страдания и на
основание чл. 131 ал. 1, т. 5а във връзка с чл. 130 ал. 2, вр. с чл. 26 ал. 1 и чл. 54 от НК я е
осъдил на шест месеца лишаване от свобода. Признал е подсъдимата за виновна и в това, че
за времето от 22.08.2022 г. до 26.08.2022 г в град С. при продължавано престъпление – на
два пъти и в условията на домашно насилие причинила на П. Г. Д. леки телесни повреди без
разстройство на здравето, изразяващи се в болка и страдание и на основание чл. 131 ал. 1, т.
5а във връзка с чл. 130 ал. 2, вр. с чл. 26 ал. 1 и ал. 3 и чл. 54 от НК я е осъдил на една
година и шест месеца лишаване от свобода. Основният съд е признал подсъдимата за
виновна и в това, че за времето от 27.06.2022 г. до 27.08.2022 година в град С. при
продължавано престъпление – в пет случая не изпълнила заповед за защита от домашно
насилие издадена с решение № 2709/30.03.2022 година на С. районен съд по гр. Дело №
по описа за 2021 година, с която е била задължена на основание чл. 5 ал. 1 т. 1 от ЗЗДН да се

въздържа от извършване на домашно насилие спрямо П. Г. Д. като е извършвала домашно насилие спрямо последната и на основание чл. 296 ал. 1, вр. с чл. 26 ал. 1 и чл. 54 от НК я е осъдил на една година и шест месеца лишаване от свобода.

На основание чл. 23 ал. 1 от НК съдът е наложил на подсъдимата К. С. П. да изтърпи едно общо наказание в размер на най-тежкото от наложените ѝ, а именно една година и шест месеца лишаване от свобода условно с изпитателен срок от три години.

Съдът се е произнесъл и по разноските по делото.

Прокурорът заяви, че жалбата на подсъдимата е неоснователна.

В жалбата се сочат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на присъдата и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при формиране на вътрешното убеждение на основния съд. Изтъква се, че бившият съпруг на подсъдимата е заинтересован да я злепоставя и да влошава нейното положение, поради което показанията са му в подобна насока. Поради същата причина подбуждал и дъщеря им да се кара с майка си - подсъдимата, да я апострофира и да я унижава. Показанията на Д. не били последователни, понеже търпели промяна и с всеки следващ разпит описвал нови обстоятелства. Този свидетел премълчал пред С. военен съд, че е завел нови дела за съдебна делба и за по-голям дял от общото имущество срещу подсъдимата. Според защитата липсват предпоставките на продължавано престъпление през периода 27.06.2022 година – 26.08.2022 година, понеже самата подсъдима е била в болница през този период. Дъщерята на подсъдимата отказала да дава показания, за да не и се задават неудобни въпроси. Разпитаните по делото свидетели не били очевидци на събитията. Военните полицаи посочвали, че по ръцете на П. имало наранявания, което показвало, че по нея са нанасяни удари. Не било изследвано дали не е налице неизбежна отбрана от страна на П.. Също и дали родителският ѝ авторитет е защитаван, след като дъщеря ѝ постоянно е провокирана от баща си да не я слуша и да саботира всичко казано от майка ѝ. Сочи се, че Г. Д. е заинтересован свидетел. Свежда се довод за явна несправедливост на наложеното ѝ наказание. Искане се отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от първостепенния съд.

В съдебните прения пред настоящата инстанция защитата сочи доводи, че не е налице домашно насилие, понеже причината за скандалите между подсъдимата и нейния съпруг са отклоняване от страна на Г. Д. на парични средства получавани от договор за наем на апартамент – съпругеска общност, в полза на последния. Изтъква се по-нататък, че Д. е отказал помощ на подсъдимата, в момент, когато тя е била тежко болна от Ковид.

Осъдителната присъда била постановена изключително на базата на показанията на Г. Д., който е бил заинтересовано лице. Между него и подсъдимата и към момента се водели имуществени дела за делба. Твърди се още, че на досъдебното производство пострадалата П. Д. била манипулирана от Г. Д. срещу майка си. Разпитана във въззивния съд, П. твърди, че е виждала вербални и физически конфликти между родителите си. Виждала е баща ѝ да хваща подсъдимата за врата, точно там, където последната е била оперирана. Братът на подсъдимата Е.П. сочи същия факт. П. твърди още, че майка ѝ никога не я е удряла и никога не я е обиждала по никакъв начин. Когато е давала показания на досъдебното производство

П. е била на четиринадесет години и няколко месеца. Тя е звъняла на телефон 112, за да потърси помощ, понеже не е била в състояние да разтърве майка си и баща си. Искане се от съда да приеме, че както към момента на досъдебното производство, така и към настоящия момент П. Д. е изключително зависима от баща си. Защитата сочи, че Г. Д. използва механизмите на Закона за защита от домашното насилие във връзка с водените граждански дела между него и подсъдимата. Поради тази причина Д. бил заинтересован. Като процесуално нарушение се сочи, че не са били приложени по делото съдебно-психиатричната и психологична експертиза по делото на подсъдимата и психологичните експертизи на Г. Д. и П. Д. по друго досъдебно производство, въпреки че тя е поискала това. Свидетелите – служители на Военната полиция и МВР не били очевидци. Свидетелката Ц. П. е чула единствено плача на К. П.. Записите предоставени от Национална система телефон 112 недвусмислено сочели, че подсъдимата П. е бита, тормозена и нападана. При установената фактическа обстановка, според защитата, а за спор за имоти, които са провокирани от заинтересования Г. Д. с цел да се влоши положението на подсъдимата. Въззивният съд провери изцяло правилността на присъдата и за да се произнесе взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

К. С. П. (с фамилно име Д. преди прекратяване на брака) и св. Г. Д. се запознали през 1998г. в гр.Ш.. На 30.04.2006г. сключили граждански брак, като подсъдимата приела фамилията на своя съпруг - Д. , която носила през време на брака им до прекратяването му. На 09.11.2007г. се родила дъщеря им П. Г. Д.. В течение на годините отношенията между съпрузите преминавали през различни етапи, като в началото на 2021г. те рязко се влошили. Подсъдимата П. и Г. Д. започнали често да се карат. Свидетел на скандалите ставала и непълнолетната им дъщеря П. Д..

На 08.04.2021г., поради множеството скандали от страна на съпругата си и оказване на физически и психически тормоз на П. Д., съпругът ѝ подал молба за развод със съпругата си К. П.. Това обстоятелство усилило агресията на подсъдимата, която започнала да прави ежедневни вербални скандали със съпруга си и дъщеря си, които от време на време били съпроводени и с физическо насилие спрямо тях. Физическото насилие се изразявало в нанасяне на удари, блъскане, плюене и скубане. Г. Д. се опитвал да отблъсква физическите атаки на подсъдимата, докато детето П. Д. често нямала такава възможност, предвид физическото превъзходство на майката. С цел осъществяване на защита на себе си и на дъщеря си, Г. Д. завел дела по Закона за защита от домашно насилие (ЗЗДН).

С Решение 2709 от 30.03.22 г. на С. районен съд по гр.д.№, по описа за 2021г. (т.1, л.86 от ДП), подсъдимата ...К. С. П. с ЕГН *****, е била задължена на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо дъщеря си П. Г. Д. ЕГН: *****.

Подсъдимата ...К. П. била лично запозната с акта на съда на 03.05.2022г., видно от разписка за връчването му (т.1, л.88 от ДП). От този момент за нея официално възниквало

задължението да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо дъщеря си П. Г. Д.. Това е така, тъй като съгласно чл. 17 ал. 3 от ЗЗДН, жалбата срещу решението на първоинстанционния съд не спира неговото изпълнение. Освен това, съгласно чл.20 от ЗЗДН, заповедта за защита подлежи на незабавно изпълнение. Междувременно подсъдимата и пострадалите Г. Д. и П. Д. продължавали да обитават заедно семейното жилище, находящо се на адрес гр.С., ж.к..... бл....., вх...., ет...., ап.... Независимо от връченото и съдебно решение К. П. нарушила издадената съдебна заповед по чл.15 от ЗЗДН и продължила с психическото и физическото насилие над съпруга и дъщеря си, причинявайки им телесни повреди в условията на домашно насилие.

Междувременно, докато било водено настоящото наказателно производство, с Решение № 20077887/03.02.2023г. на С. районен съд,, ... състав по гр.д. №/2021 г. по описа на съда, прекратил брака между К. С. Д. и Г.И.Д., възложил родителските права по отношение на роденото през време на брака им дете - П. Г. Д. на бащата Г. Д., като определил местоживеенето на детето да бъде при баща му, предоставил ползването на семейното жилище на Г. Д. и П. Д., както и определил след брака К. С. Д. да носи предбрачното си фамилното име П.. Съдебният акт влязъл в сила на 03.02.2023г.

На 27.06.2022 г. П. Д., Г. Д. и подсъдимата П. се намирали в семейното им жилище. Около 18:20 часа Д. чул писък, идващ от стаята на дъщеря си. Влязъл вътре и видял как подсъдимата П. била затиснала П. Д. върху леглото и и нанасяла удари по главата с дясната си ръка. Д. хванал П. за раменете и я издърпал, след което я пуснал. Тогава съпругата му яростно се нахвърлила и върху него като започнала да го удря с ръце, щипе, драска с нокти по тялото, с което му причинила следните телесни увреждания: линейно кръвонасядане с размери с ограничена площ 7/0,4 см хоризонтално разположено по предната повърхност на лявото рамо, ограничено по площ (2/1,5 см.), петнисто кръвонасядане с повърхностно охлузване(0,6/0,4см) по същата повърхност на ляво рамо малко под описаното линейно кръвонасядане, три малки (1,5/0,7-3/1см.) повърхностни охлузвания със забелване на епидермис периферно в посока отгоре надолу, разположени леко под нивото на околната кожа по задно-вътрешната повърхност в долна трета на лява мишница на обща площ с размери 7/3,5 см., ограничено по площ 4/0,4 см., линейно петнисто кръвонасядане косо разположено по ляво-страничната повърхност на гръдния кош в средната му трета. Описаните травматични увреждания причинили на Г. Д. болка и страдание, без разстройство на здравето.

С тези си действия на 27.06.2022 год. Подсъдимата П. не изпълнила Заповед за защита от домашно насилие, издадена с Решение 2709 от 30.03.22 г. на С. районен съд по гр.д.№ по описа за 2021г., с която била задължена на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо дъщеря си П. Г. Д. с ЕГН *****, като е извършила домашно насилие спрямо нея, както и причинила лека телесна повреда на Г. Д. в условията на домашно насилие.

На 22.08.2022 г. около обяд свидетелят Д. получил телефонно обаждане от дъщеря си, с което тя го уведомила, че майка и К. П. я обижда и я заплашвала с физическо насилие.

Двете се били скарали и след скандала П. Д. излязла от жилището. Д. и дъщеря му се уговорили да се приберат заедно в дома им след приключване на работния ден на последния. Дватама се прибрали около 18:15-18:20ч. на 22.08.2022г. в апартамента на адрес: гр.С., ж.к. бл., вх., ет., ап., където били посрещнати от подсъдимата. Подсъдимата П. започнала отново грубо да обижда дъщеря си, ударила я няколко пъти по главата, оскубала я, ощипала я и успяла да я повали на земята. В резултат на това, на П. Д. било причинено кръвонасядане с размери 4/3 см и мораво-кафеникав цвят по предно-вътрешната повърхност в средна трета на дясната мишница. Описаните травматични увреждания причинили на П. Д. лека телесна повреда, изразяваща се в болка и страдание, без разстройство на здравето, в условията на домашно насилие. Д. позвънил на телефон 112 и поискал да бъде изпратен дежурен патрул от 02 РУ-СДВР, но такъв не пристигнал на адреса. Това наложило около 20:00 часа бащата и дъщерята да посетят 02 РУ-СДВР, където Д. бил уведомен, че следва да подаде сигнал във Военна полиция или във Военна прокуратура за случилото се, тъй като П. била военнослужеща. Около 23:40 часа същата вечер - 22.08.2022г., ...К. П. се прибрала в дома си и започнала отново крещейки на висок глас да заплашва и да обижда дъщеря си с думите: „лайно“, „мърша“, „проститутка“, „неблагодарница“ и я заплашила, че ще разбие „сурата“. Около 04:45 часа през нощта П. Д. отишла в стаята на баща си и му споделила, че майка ѝ е взела мобилния ѝ телефон. Двете отново се били скарали през нощта, след което детето отишло да спи в стаята при баща си.

С тези си действия - около 18:15-18:20 на 22.08.2022г. ...К. П. причинила на П. Д. леки телесни увреждания в условията на домашно насилие, както и на два пъти в този ден - 22.08.2022г., съответно около 18:15-18:20 часа и около 23:40 часа, подсъдимата не изпълнила Заповед за защита от домашно насилие, издадена с Решение 2709 от 30.03.22 г. на С. районен съд по гр.д.№ по описа за 2021г., с която била задължена на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо дъщеря си П. Д., като извършила домашно насилие спрямо низходящата си.

Няколко дни по-късно, на 26.08.2022 г. , около 20:20 часа Г. и П. Д.и се намирали в хола на семейното им жилище на адрес: гр. С., ж.к. „.....“ бл., ет., ап. Тогава в стаята влязла подсъдимата П. и разярена се насочила направо към дъщеря си, започвайки да я обижда с думите: „курва“, „проститутка“, „мърша“, „нещастница“, „копеле“ и да ѝ нанася удари по тялото, да я скубе, да я рита в крака, като я повалила на земята и започнала да я влачи по пода. За да предпази дъщеря си, в конфликта се намесил Г. Д.. Това още повече вбесило афектираната П.. Тя се нахвърлила с удари и по съпруга си. Удряла го с ръце и крака по тялото, като последният се опитвал да се предпази, доколкото може и да избута от себе си агресивната си съпруга.

В резултат на нанесените удари, подсъдимата К. П. причинила на П. Д. множество сливащи се кръгловати отоци с диаметър от 3 до 5 см. в централната тилно-теменна област на главата, съчетани с неравно прекъснати на 2-3 мм под кожата с преразтегнати краища косми и празни космени фоликули, травма на шията, изявена със сковани, ограничени щадящи видимо болезнени движения с палпаторна болка върху задните израстъци на шийните

прешлени и в основата на тилната област, усилващи се при раздвижване на главата; контузия с травматичен оток и ограничено по площ кръвонасядане (6/4 см.) по предната повърхност на дясната подбедрица на ниво средна долна трета с локална палпаторна болка. Описаните травматични увреждания причинили на П. Д. временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

С нанесените удари подсъдимата П. причинила на Г. Д. кръвонасядане на малка площ непосредствено пред предния ръб на дясната подмишнична ямка, комплекс от увреждания по лакътния ръб и гръбна повърхност на граница средна долна трета на дясна предмишница, съставен от изразен травматичен оток с общ диаметър 5 см., кръвонасядане в централен участък с диаметър 2-3 см., около него по-светла пръстеновидна зона и най-външно кръвонаседнал контур и с разположени върху по-светлия пръстеновиден участък повърхностни охлузвания; множество наранявания, състоящи се от ивичести зачервени и кръвонаседнали участъци на малка площ (широки по 2-3 мм и дълги от 1 до 5 см.), съчетани с повърхностни охлузвания по хода им, ориентирани в различни направления по гръбната повърхност на двете длани и пръстите на ръцете; мораво-червеникаво кръвонасядане и надлъжно разположена повърхностна рана, 3/8 мм по гръбна повърхност в областта на крайната става на втори пръст на дясна ръка; травматичен оток и кръвонасядане на значителна площ (8/6 см.) по предно-външната повърхност в средата на дясната подбедрица; дълбоки охлузвания и малки (3-5 мм) повърхностни рани, с неравни и охлузени ръбове, по гръбна повърхност на пръстите на левия крак в местата с непосредствени костни подложки. Описаните травматични увреждания причинили болка и страдание, без разстройство на здравето на Г. Д..

Действайки по описания начин, на 26.08.2022г. около 20:20 ч. подсъдимата причинила на П. Д. и на Г. Д. леки телесни увреждания в условията на домашно насилие. Наред с това не изпълнила Заповед за защита от домашно насилие, издадена с Решение 2709 от 30.03.22 г. на С. районен съд по гр.д.№ по описа за 2021г., с която била задължена на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо П. Д., като извършила домашно насилие над низходящата си.

На 27.08.2022г., вечерта около 18:30 часа Г. и П. Д. се прибрали в семейното им жилище на адрес: гр. С., ж.к. „.....“ бл....., ет..., ап.... Още с влизането през вратата, К. П. видимо ядосана, че ги вижда заедно, афектирано се нахвърлила към дъщеря си П. Д.. Първоначално започнала да я обижда с думите: „нещастница, мърша, копеле“, след което я ударила по тялото, оскубала я и я ритнала в крака.

Св. Г. Д. подал сигнал на органите на Военна полиция, а П. Д. се обадила на тел. 112. На място пристигнал екип от 02 РУ-СДВР, в състав: свидетелите Т. К. и Н.Р.. Същевременно бил изпратен и дежурен екип от Регионална служба „Военна полиция“ - С. в състав: свидетелите В.М. и К.Н.. Св. М. и Св.Н. съставили протоколи за предупреждение на подсъдимата П. и на свидетеля Д., снели им обяснения, след което служителите на реда напуснали апартамента.

Действайки по описания начин на 27.08.2022г. около 18:30 К. П. не изпълнила заповед за

защита от домашно насилие, издадена с Решение 2709 от 30.03.22 г. на С. районен съд по гр.д.№ по описа за 2021г., с която била задължена на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо П. Д., като извършила домашно насилие над низходящата си.

Приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. При така установените фактически положения съдът е направил законосъобразен извод, че подсъдимата е извършила престъпленията по чл. по чл. 131, ал. 1, т. 5а, вр. чл. 130, ал. 2, вр. с чл. 26, ал. 1 спрямо Г. Д. и П. Д. и по чл. 296, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани доказателства и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Неоснователен е доводът на защитата, че следва да бъдат кредитирани показанията на П. Д. пред въззивния съд (в съдебното заседание на дванадесети май 2025 г.), като не се даде вяра на показанията ѝ на досъдебното производство (на л.л. 64-67 от том 2-ри на досъдебното производство), прочетени по реда на чл. 281 ал. 4 от НПК. В показанията си на досъдебното производство П. Д. е заявила, че знае, че спрямо нея има издадена заповед за защита от домашно насилие, по силата на която майка ѝ се задължава да се въздържа от физическа агресия спрямо нея. Въпреки това тя е нарушавала тази заповед. Нарушила е заповедта през месеците юли и август 2022 година. Разказва случай, при който заради отказа на П. да подпише лист, че получава от подсъдимата 20 лева, последната я удряла по главата и я скубала. Освен това я заплашвала. Разказва още и за друг случай, при който подсъдимата, при възникнал скандал у дома им, нападнала нея и баща ѝ като ѝ посегнала и я влачила за косата. Изпитвала страх от майка си, поради което предпочитала да не си стои у дома. За по малко от седмица ходили с баща си два пъти на преглед в съдебна медицина. Твърди, че странните неща, които прави майка ѝ я отчуждават от нея, а не я възпитават. В съдебното заседание пред въззивния съд на 12.05.2025 година П. Д. вече твърди, че причините за конфликта между родителите ѝ са имуществени спорове за два апартамента. Вече заявява, че никога не е удряна, не е бита и не е обиждана от подсъдимата. Не помни по какъв повод са ходили при съдебен лекар. Баща ѝ казал, че трябва да отиде с него, за да се прегледа и нея също я прегледали. Нямала телесни увреждания. Не била съобщавала на съдебния лекар, че ѝ е нанасян побой от майка ѝ. Не му е казвала да ѝ е скубана косата. След прочитане на показанията на свидетелката от досъдебното производство, по реда на чл. 281 ал. 4 от НПК П. Д. е заявила, че от разпита на досъдебното производство е минало доста време и сега вече се чувствала готова и сигурна да каже истината. Заявеното от нея на досъдебното производство не е вярно. Не може да каже защо така са записани на досъдебното производство и поддържа показанията си пред въззивния съд.

Военно-апелативният съд намира за достоверни показанията на П. Д. на досъдебното производство. Най – напред тези показания кореспондират със съдебно-медицинските удостоверения № .../25.08.2022 година (на л.107 от том 2-ри на ДП) и № .../27.08.2022

година (на л.л. 105 и 106 от ДП) издадени от катедрата по съдебна медицина и деонтология при Медицински университет – С.. В първото от тях П. Д. е съобщила, че на 22.08.2022 година около 18.20 часа и отново около 23.40 часа ѝ бил нанесен побой от майка ѝ, която я удряла по главата и тялото, хванала я за косата и я влачила по земята. Обективно е установено по предно вътрешната повърхност на дясната мишница, в средната ѝ трета мораво кафеникаво кръвонасядане с неправилна форма и размери 4/3 см. Относно второто удостоверение, предварителните сведения са били, че на 26.08.2022 година вечерта за пореден път е станала жертва на физическо насилие от страна на майка ѝ. Удряла я с ръце, ритала я с крака, съборила я на земята. Дърпала я за косата, при което в ръцете ѝ останали значително количество косми. Оплаквала се от болки в местата на нанесените удари, както и силни болки в главата и шията. Обективно са установени пряко отскубнати косми от скалпа, множество травматични отоци в окосмената част на главата, контузия (навяхване) на шията, контузия на дясната подбедрица. Заключениета и на двамата съдебни медици са, че изброените увреждания могат да бъдат получени по време и начин, както са съобщени в предварителните сведения.

Насилствените действия от страна на подсъдимата спрямо дъщеря ѝ П. Д. се доказват и от писмото от Дирекция „Национална система 112“, районен център 112 – С. (на л.л. 153-175 от внохд № 19/2024 година на Военно-апелативния съд). Писмото е с обажданията на телефон 112 от телефонни номера ***** ползван от подсъдимата К. Д., ползван от П. Д. и, ползван от Г. Д.. Същото е придружено от един брой компактдиск с дванадесет броя звукозаписи. Обажданията са за периода 01.01.2022 г до 31.12.2023 година. Писмото беше предявено на страните в съдебното заседание във Военно-апелативния съд на дванадесети май 2025 година. В същото заседание звуковите файлове от диска към писмото бяха изслушани в присъствието на страните. На звуков файл с обаждане до телефон 112 от телефон на 27.08.2022 година в 18:58 часа П. Д. съобщава, че майка ѝ я бие и търси помощ от полицията. На 22.08.2022 година в 18:34 часа от телефон свидетелят Г. Д. се обажда на телефон 112 и търси помощ за домашно насилие срещу подсъдимата К. Д.. Показанията на П. Д. от досъдебното производство кореспондират с тези на баща ѝ Г. Д. (в съдебното заседание на 24.10.2023 година на основния съд). В тези показания този свидетел разказва подробно за случаите на 22.08.2022 година и на 26.08.2022 година, за които случаи П. е била освидетелствана в Катедрата по съдебна медицина на МУ-С.. При тези обстоятелства показанията на П. Д. пред настоящата инстанция няма как да са достоверни. Противоречи на формалната логика двамата съдебни медици да описват в удостоверенията телесни увреждания, за които тя не е съобщавала и не е получила. По тези съображения въззивният съд кредитира изцяло показанията на тази свидетелка на досъдебното производство.

Настоящата инстанция намира, че показанията на свидетеля Г. Д. (в с.з. в основния съд на 24.10.2023 г.) също са достоверни. Те са последователни логични и непротиворечиви. Същият съобщава, че след като подал молба за развод отношенията между подсъдимата и дъщеря им П. Д. ескалирали, заради което инициирал дело за защита от домашно насилие в

полза на П. срещу майка ѝ. Описва подробно двата случая, на 27.06 2022 година и на 26.08.2022 година, при които подсъдимата П. му нанесла леки телесни повреди. Описва подробно и случаите на 22.08.2022 г. и на 26.08.2022 г. при които подсъдимата нанесла леки телесни повреди на П. Д.. Показанията му в тази насока се подкрепят освен от посочените по-горе съдебномедицински удостоверения на П. Д., така и от съдебномедицинско удостоверение № .../2022 г. от 28.06.2022 г. и от съдебномедицинско удостоверение №/2022 година от 27.08.2022 година на клиниката по съдебна медицина и деонтология при медицинския факултет – С.. Описани са телесни увреждания по пострадалия, които отговарят да са получени по време и начин, както съобщава пострадалият. Ето защо са несъстоятелни доводите на подсъдимата и нейната защита, че Г. Д. е заинтересован да я zlepоставя и да влошава нейното положение. Не е верен и доводът, че показанията на Г. Д. не са последователни, понеже търпели промяна и с всеки следващ разпит описвал нови обстоятелства. Ирелевантно е обстоятелството, че Г. Д. е завел нови дела за съдебна делба и за по-голям дял от общото имущество срещу подсъдимата. По – късното съобщаване на тези факти не прави показанията на този свидетел непоследователни.

Телесните повреди са нанесени на двамата пострадали при условията на домашно насилие. Съгласно чл. 2 ал. 1 от Закона за защита от домашно насилие, домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка. В настоящия случай подсъдимата и пострадалите са били в семейна връзка.

По делото е приложено решение № 2709/30.03.2022 г. по граждански дело № на С. районен съд, по силата на което на основание чл. 15 ал. 1 ЗЗДН срещу подсъдимата К. С. Д. по молба на Г.И.Д. в полза на П. Г. Д.. С решението подсъдимата е задължена на основание чл. 5 ал. 1 т. 1 от ЗЗДН да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо П. Г. Д.. С деянията си на 27.06.2022 г., на 22.08.2022 г., около 18.15 часа, на 22.08.2022 г., около 23.40 часа, на 26.08.2022 г., около 20.20 часа и на 27.08.2022 г., около 18.30 часа подсъдимата П. не е изпълнила заповедта за защита издадена с посоченото решение да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо дъщеря си.

Неоснователен е доводът, че записите предоставени от Национална система телефон 112 недвусмислено сочели, че подсъдимата П. е бита, тормозена и нападана. В писмото и диска от Дирекция „Национална система 112“, районен център 112 – С., посочено по-горе, в звуковите файлове няма обаждане от подсъдимата К. Д., в което тя да съобщава за извършвано спрямо нея насилие. Изслушването на представените с посоченото по-горе писмо записи, показва следното: на 16.02.2022 г. в 15:15 часа е регистрирано обаждане от телефона на подсъдимата, в което П. се оплаква, че в социалната служба в община „.....“ не ѝ дават да подпише социален доклад; на 27 юни 2022 г. в 18:35 часа подсъдимата се обажда на тел. 112, при което непрекъснато се чува разправия между нея и съпруга ѝ; в 18:48 часа на същата дата – 24 юни 2022 г. подсъдимата отново звъни на спешния телефон,

като от думите ѝ се разбира, че те (в смисъл съпругът ѝ и дъщеря) ѝ са избягали; регистрирано е още обаждане от телефона на подсъдимата на 03.07.2022 година в 19:40 часа, в което тя се оплаква, че съпругът и манипулира дъщеря им за пари. Не се споменава в обаждането за упражнено спрямо П. насилие; на 22 август 2022 година в 18:44 часа Д. се обажда на телефон 112, за да съобщи, че съпругът и манипулирал детето им, карайки я да каже, че майка ѝ е ненормална; на 26 август 2022 г. в 20:40 часа Д. се обажда на телефон 112, за да каже, че има скандал между нея от една страна и дъщеря ѝ и съпруга ѝ от друга; на 27 август 2022 г. в 19.00 часа подсъдимата съобщава, че съпругът ѝ манипулира дъщеря ѝ с пари, за да говори против майка си; на 16 януари 2023 година в 15:59 часа е регистрирано обаждане от подсъдимата, в което иска съдействие за настаняване на болния си баща в психиатрично отделение в Ш.; на 16 януари 2023 г. в 17:02 часа обаждането на телефон 112 е също по повод обостреното психично състояние на нейния баща; В нито един от посочените случаи П. не съобщава за упражнявано спрямо нея насилие. Обратно, на 27.08.2022 година в 18:58 часа П. Д. съобщава, че майка ѝ я бие и търси помощ от полицията. В обаждането на 22 август 2022 година в 18:34 часа Г. Д. се обажда на спешния телефон, за да съобщи за упражнявано домашно насилие над дъщеря му от подсъдимата.

Не се установява домашно насилие спрямо подсъдимата и от показанията на полицейските служители посещавали адреса на същата и на нейния съпруг в квартал „.....“ на град С.. От показанията на Т. К., в съдебното заседание в основния съд на 24.10.2023 година и тези на досъдебното производство (на л.л. 20 и 21 от том 2-ри на ДП, прочетени по реда на чл. 281 ал. 4, вр. ал. 1 т. 2, предл. 2 от НПК) се установява, че като са отишли на място в апартамента заварили подсъдимата, свидетеля Д. и тяхната дъщеря. Не установила следи от насилие по никого от присъстващите. Казали, че спорят за семейни неща. Детето плачело и било много разстроено. Свидетелят Д. бил при нея и се опитвал да я успокои. Подсъдимата била в лошо психическо състояние, ходела от стая в стая и не говорела нормално, крещяла. Съпругът и се държал съвсем нормално. Обяснил, че скандалът е възникнал, защото съпругата му е нападнала детето. В същия смисъл са и показанията на свидетеля Н.Р. посетил адреса на подсъдимата заедно със свидетелката К., в съдебното заседание на 24.10.2023 г. и тези на досъдебното производство (на л.л. 22 и 23 от том 2-ри на ДП, прочетени по реда на чл. 281 ал. 5, вр. ал. 1 т. 2, предл. 2 от НПК). На адреса, който посетили ги посрещнала подсъдимата, която била превъзбудена. В хола на апартамента били бащата и дъщерята. Детето плачело и било много разстроено. Бащата се опитвал да го успокои. Мъжът се държал нормално и човешки. Очевидно липсват данни по отношение на П. да е упражнявано домашно насилие. По изложените съображения настоящата инстанция прие, че по отношение на подсъдимата упражнено домашно насилие не е било налице.

Коментар заслужават показанията на военните полицаи Н. и М. (в с.з. на 28.11.2023 г., както и тези на досъдебното производство в том 2-ри на л.л. 51-54 и на л. л. 55-58 от ДП) в частта им че са видели синини и охлузвания по ръцете на Г. Д. и охлузвания по врата и по ръцете на подсъдимата Д.. Това те са видели на 26.08.2022 г. вечерта след 21.30 часа. Това е обяснимо с оглед на интензивния физически контакт между подсъдимата от една страна и П.

Д. и Г. Д. от друга. Агресията е била от страна на подсъдимата насочена към дъщерята. Тази агресия се е изразила в нанасяне на удари, скубане и ритане по непълнолетната П. Д.. Бащата Г. Д. се е намесил, за да защити дъщеря си. Охлузванията по подсъдимата са й причинени при самозащита от П. и Г. Д.. Ето защо не може да се приеме, че по отношение на нея е налице домашно насилие. Същата не може да се позовава и на неизбежна отбрана, доколкото сама е предприела нападение спрямо дъщеря си и съпруга си.

В хода на съдебното следствие в настоящата инстанция беше назначена комплексна съдебнопсихиатрична и съдебнопсихологична експертиза на подсъдимата (на л.л. 123-130 от въззивното дело). Заключение на експертите е, че: 1. не се установяват клинични данни, които да отговарят на критериите за разстройство на съзнанието към инкриминираните дати. Отсъствието на психотична симптоматика и вродено или придобито умствено недоразвитие дава основание на експертите да приемат, че подсъдимата е със запазена психична годност правилно да възприема фактите, които са от значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях, ако желае; 2. Не е нарушена психичната годност на П. да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи поведението си; 3. Не са установени данни за психично разстройство, което да удовлетворява критериите за психоза. Отсъстват симптоми (налудности и халюцинации), които променят качествено съзнанието й, в контекста на чл. 33 от НК. Освидетелстваната е с нормален интелект. При нея не се диагностицира умствена изостаналост или придобито слабоумие; 4. Освидетелстваната може да разбира свойството и значението на извършеното и/или да ръководи постъпките си. От епикризата издадена от Центъра за психично здраве „.....“ (на л. 110 от въззивното дело), където П. беше настанена за психиатрично изследване се установява, че същата страда от разстройство в адаптацията.

Несъстоятелен е доводът на подсъдимата, че прокуратурата умишлено не е приложила съдебнопсихиатричната и съдебнопсихологична експертиза на подсъдимата К. Д. и съдебнопсихологични експертизи на П. Д. и Г. Д.. Освен че тези експертизи са изготвени за нуждите на друго досъдебно производство то, същите бяха представени по делото от прокуратурата и приложени и прочетени като писмени доказателства от настоящия състав в съдебното заседание на 31 март 2025 година. Заключениета са съобразени при изготвянето на комплексната съдебнопсихиатрична и съдебнопсихологична експертиза на подсъдимата по настоящото дело.

Основателен е доводът за явна несправедливост на наложеното на подсъдимата наказание. Основният съд е определил наказания на подсъдимата П. за всяко едно от деянията, а именно: по чл. 131 ал. 1 т. 5а, вр. с чл. 130 ал. 2, вр. с чл. 26 ал. 1 НК (с пострадал Д.) в размер на шест месеца лишаване от свобода; по чл. 131 ал. 1 т. 5а, вр. с чл. 130 ал. 1, вр. с чл. 26 ал. 1 от НК (с пострадала П. Д.) в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода; по чл. 296 ал. 1, вр. с чл. 26 ал. 1 от НК в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода. На основание чл. 23 ал. 1 от НК съдът е определил подсъдимата да изтърпи едно общо наказание в размер на най-тежкото от наложените й, а именно една година и шест месеца лишаване от свобода. За всяко от деянията съдът е отчел като

смекчаващи обстоятелства чистото съдебно минало на подсъдимата, а като отегчаващи обстоятелства недобрите ѝ характеристични данни. Съдът е определил наказанията при баланс на смекчаващите и отегчаващи обстоятелства. Този извод на съда е неправилен. По делото са налице и други смекчаващи обстоятелства. В тази насока е заболяването, от което страда П., а именно „разстройство в адаптацията“, което е отразено в епикризата от болничния ѝ престой в Центъра за психично здраве „.....“. Това заболяване е първопричината за влошаване на семейните отношения, а впоследствие и за деянията, които тя е извършвала. Като изключително смекчаващо обстоятелство за деянието по чл. 131 ал. 1 т. 5а, вр. с чл. 130 ал. 1, вр. с чл. 26 ал. 1 от НК (с пострадала П. Д.) е фактът, че П. е положила усилия и се е сдобрила с дъщеря си П.. За това говори стремежът на дъщерята по всякакъв начин да помогне на майка си като пред с показанията си пред настоящата инстанция всячески цели да я оневини. Предвид изложеното въззивният съд намира, че наказанията на подсъдимата П. за деянията чл. 131 ал. 1 т. 5а, вр. с чл. 130 ал. 2, вр. с чл. 26 ал. 1 НК (с пострадал Д.) и по чл. 296 ал. 1, вр. с чл. 26 ал. 1 от НК следва да бъдат определени при значителен превес на смекчаващите обстоятелства в минималния размер на наказанието лишаване от свобода, а именно по три месеца лишаване от свобода за всяко от тези деяния. За деянието по чл. 131 ал. 1 т. 5а, вр. с чл. 130 ал. 1, вр. с чл. 26 ал. 1 от НК (с пострадала П. Д.), предвид посоченото изключително смекчаващо обстоятелство, наказанието следва да бъде определено при условията на чл. 55 ал. 1 т. 1 от НК, т.е. под най-ниския предел, а именно в размер на три месеца лишаване от свобода. На основание чл. 23 ал. 1 от НК на подсъдимата следва да се определи за изтърпяване едно общо наказание в размер на най-тежкото от наложените ѝ, а именно три месеца лишаване от свобода. На основание чл. 66 ал. 1 от НК изпълнението на определеното общо наказание лишаване от свобода следва да бъде отложено с изпитателен срок от три години.

По делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид изложеното дотук и на основание чл. 334 т. 3 и чл. 337 ал. 1 т. 1 от НПК, Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 9/14.12.2023 година по нохд № 56/2023 година на Военен съд – С. като НАМАЛЯВА наложените на подсъдимата К. С. П. наказания както следва:

- за деянието чл. 131 ал. 1 т. 5а, вр. с чл. 130 ал. 2, вр. с чл. 26 ал. 1 НК (с пострадал Г. Д.) в размер на 3 (три) месеца лишаване от свобода;
- за деянието по чл. 131 ал. 1 т. 5а, вр. с чл. 130 ал. 1, вр. с чл. 26 ал. 1 от НК (с пострадала П. Д.) в размер на 3 (три) месеца лишаване от свобода;
- за деянието по чл. 296 ал. 1, вр. с чл. 26 ал. 1 от НК в размер на 3 (три) месеца лишаване от свобода;

На основание чл. 23 ал. 1 от НК определя на подсъдимата К. С. П. да изтърпи едно общо наказание в размер на най-тежкото от наложените и наказания а именно 3 (три) месеца лишаване от свобода.

На основание чл. 66 ал. 1 от НК ОТЛАГА изпълнението на наложеното общо наказание лишаване от свобода с ИЗПИТАТЕЛЕН СРОК от 3(три) години.

ОСЪЖДА подсъдимата К. С. П. ЕГН ***** да заплати направените по делото разноси в размер на 2 975,10 (две хиляди деветстотин седемдесет и пет лева и 10 ст.) в полза на бюджета на съдебната власт.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____